

RAZGOVOR U REVLONU

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 17

Pročitao sam da je Ronald Perelman više puta pokušao silom preuzeti Gillette, ali ga je ujak Warren uvijek blokirao, a Perelman je, bjesniji nego ikad, dizao buku, ali nastavio raditi ono što je uvijek radio – svima ostalima ići na živce.

Nazvala me glavna uprava Revlona Italia – njihov direktor prodaje htio se sa mnom naći u Cataniji. Rekao sam to ocu, a on je rekao: „Svakako, moraš ići. To je prilika da saznaš potvrđuje li te tržište i što ti predlažu i nude – ali nemoj pogriješiti pa odlučiti iz emocija. Odesi to kući, razmisli i tek onda daj odgovor.”

Stigao sam točno na vrijeme tog petka ujutro, u 10.30, hotel Jolly, Catania. I ulazim u predvorje – a na koga naletim? Na svojega Gilletteova voditelja regije, koji me, ugledavši me, zapanjeno pogleda i kaže: „Što, dovraga, radiš ovdje – zar ne bi trebao biti na svojem području?”

„Uzeo sam slobodan dan. Vidjet ćete ga u mjesečnom izvješću koje sam vam poslao prije četiri tjedna, upravo je taj dan označen.”

„Pa što onda radiš ovdje?”

„Pa, samo sam se ovdje došao s nekim naći. Želi me upoznati – nadam se da je barem žena, da šala potraje” – i, ne htijući, instinkt me nije prevario, jer sam na sastanku zatekao muškarca, ali vrlo ženstvenog, pretjerano.

Razgovor je trajao sedam minuta. Čim je ustao da dođe sjesti do mene, osjetio sam da namjere nisu poslovne – ali nikad nisam dao prostora neprijatelju, ni poslovnom ni osobnom.

Otišao sam kući i odveo oca na sladoled, na najljepši kilometar Italije – barem se tako kaže za našu obalu u Reggio Calabrij. Pita me kako je prošlo, a ja sam rekao da ponuda ne zaslužuje nikakvu pozornost i da sam, nakon što sam im zahvalio, odbio i otišao.

Nikad nisam pričao pojedinosti ni detalje – to me naučila moja majka, Gillette. I nikad nije pogriješila.

Ferdinando